

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de către avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului Macovei Ștefan, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2021, în cauza penală în privința lui

*Macovei Ștefan XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 16.12.2020 – 22.01.2021;

Instanța de apel: 12.02.2021 – 31.03.2021;

Instanța de recurs: 01.06.2021 – 20.10.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediu Buiucani din 21 ianuarie 2021, cauza fiind judecată în ordinea procedurii prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, *Macovei Ștefan XXXXX* a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 172 alin. (2), lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul lui Macovei Ștefan XXXXX în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime de 13 956 (treisprezece mii nouă sute cincizeci și șase) lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă XXXXX în interesele minorului XXXXX s-a admis integral.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Macovei Ștefan XXXXX în beneficiul părții civile, XXXXX a prejudiciului moral cauzat în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că Macovei Ștefan XXXXX, la data de 28 august 2020, având scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă, aproximativ la orele 10:00, aflându-se la marginea str. XXXXX, unde l-a ademenit

pe minorul XXXXX, a.n. XXXXX, despre care știa cu certitudine că este minor și folosindu-se de imposibilitatea de a se apăra și de a-și exprima voința, prin constrângere fizică și psihică, l-a dezbrăcat de haine și lenjeria intimă, după ce a săvârșit forțat, cu minorul XXXXX, a.n. XXXXX, un raport sexual în formă perversă, cauzându-i ultimului dureri fizice și suferințe psihice.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal – acțiuni violente cu caracter sexual, adică *homosexualitatea și satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică, a persoanei și profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și de a-și exprima voința, acțiuni săvârșite cu bună-știință asupra unui minor.*

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel *avocatul Daniela Sandu în numele inculpatului Macovei Ștefan* prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Macovei Ștefan XXXXX, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2), lit. b) Cod penal, să îi fie stabilită o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

În susținerea apelului, apărătorul a menționat că inculpatul Macovei Ștefan a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, la faza urmăririi penale a colaborat cu organul de urmărire penală și a făcut declarații pe marginea cazului dat. Mai mult ca atât, în instanța de judecată a recunoscut vina, s-a căit de cele comise și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, nesolicitând administrarea de noi probe. A mai menționat faptul că este de acord să restituie prejudicial moral solicitat de reprezentantul părții vătămate, antecedente penale nu are, fapt ce nu s-a luat în considerație de către instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

La fel, a subliniat că prima instanță nu a reținut nici o circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod penal, însă, a reținut circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate – aceasta deși în rechizitoriu, de către organul de urmărire penală, nu au fost reținute careva circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal. În sensul dat, apelanta a afirmat că prima instanță nu a argumentat pedeapsa închisorii și mărimea acesteia stabilită inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2021, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Lui **Macovei Ștefan XXXXX** recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 172 alin. (2), lit. b) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pedeapsa s-a redus cu 144 (una sută patruzeci și patru) zile, pentru încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și

Libertăților Fundamentale în calitate de prevenit din perioada: 01.09.2020 până la 22.01.2021.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a pronunța decizia nominalizată, instanța de apel a constatat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Macovei Ștefan XXXXX încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 172 alin. (2), lit. b) Cod penal. Însă, sentința primei instanțe, nu se contestă în această parte, de către părțile la proces, dar în partea individualizării pedepsei, apărătorul inculpatului solicitând o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

În acest context, instanța de apel a reținut că în corespundere cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal legiuitorul a prevăzut că: *(1) La aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Subsidiar, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

În speța dată, instanța de apel a reținut că după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea reglementată la art. 172 alin. (2), lit. b) Cod penal, în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 alin. (4) Cod penal se califică ca infracțiune „gravă”.

Inculpatul Macovei Ștefan a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, anterior nu a fost supus răspunderii penale.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, prima instanță nu a stabilit careva circumstanțe atenuante.

În conformitate cu art. 77 Cod penal, prima instanță a reținut cu titlu de circumstanță agravantă în acțiunile inculpatului Macovei Ștefan – săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate.

Cu referire la circumstanța agravantă reținută în sarcina inculpatului Macovei Ștefan, instanța de apel a notat că potrivit art. 296 alin. (2) Cod procedură penală, rechizitoriul se compune din două părți: expunerea și dispozitivul. Expunerea cuprinde informații despre fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă fapta și vinovăția învinuitului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și rezultatele verificării acestor argumente, circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea învinuitului, precum și temeiurile pentru liberarea de răspundere penală

conform prevederilor art. 53 din Codul penal, dacă se constată asemenea temeieri.

Conform rechizitoriului întocmit în privința inculpatului Macovei Ștefan rezultă că acuzatorul de stat nu a reținut careva circumstanțe agravante în sarcina inculpatului.

În sensul art. 77 Cod penal, instanța de apel a notat că enumerarea circumstanțelor agravante are un caracter exhaustiv. Pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sânt strict prevăzute de lege, stabilite de organul de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

Distinct de cele consemnate mai sus, instanța de apel a conchis că agravanta – săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate, nu se regăsește în actul de învinuire, iar această opțiune a organului de urmărire penală este una întemeiată, dat fiind faptul că încrederea persoanei poate fi acordată în virtutea funcției deținute sau în baza raporturilor contractuale. Vinovatul se folosește cu rea-credință de relațiile de încredere acordate în interesul săvârșirii infracțiunii, astfel discreditând organele puterii de stat, organizațiile obștești și comerciale în numele cărora acționează el. Pot să folosească încrederea acordată atât persoanele cu funcție de răspundere, cât și colaboratorii ce au anumite împuterniciri determinate.

Din materialele cauzei însă, rezultă că partea vătămată minoră îl cunoștea pe inculpatul Macovei Ștefan, fapt dedus din declarațiile martorului Babencu Tamara, care a declarat că „*minorul XXXXX după ce a auzit că a venit poliția striga să nu cheme poliția, deoarece Ștefan este prietenul lui*”. Totodată, inculpatul Macovei Ștefan a relatat instanței de judecată că, odată fiind la volanul mașinii se întorcea acasă și victima XXXXX l-a salutat printr-un gest cu mâna, iar el i-a răspuns la salut de la volan, până la cele întâmplate nu a discutat și nu a avut contact nici fizic, nici verbal.

Astfel, instanța de apel a constatat faptul că, infracțiunea nu a fost săvârșită cu folosirea încrederii acordate, deoarece inculpatul nu deținea nici o funcție care să presupună acordarea unei anumite încrederi acordate în interesul săvârșirii infracțiunii

Pe cale de consecință, instanța de apel a considerat oportun de a interveni în hotărârea contestată, în partea stabilirii pedepsei, prin excluderea agravantei nominalizate.

Așadar, instanța de apel, având în vedere personalitatea inculpatului Macovei Ștefan de a se corecta, de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane, a concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins doar cu izolarea acestuia de societate, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

Prin urmare, inculpatului Macovei Ștefan recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2), lit. b) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În continuare, instanța de apel a notat că în cadrul ședinței de judecată, avocatul Daniela Sandu în interesele inculpatului Macovei Ștefan a înaintat cerere prin care a solicitat reducerea pedepsei inculpatului în conformitate cu art. 385 alin. (5) Cod de procedură

penală, în legătură cu constatarea încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest sens, la materialele cauzei penale a fost anexată informația prezentată de administrația Instituției Penitenciare nr. 13 - Chișinău prin care se atestă că, Macovei Ștefan a fost deținut în următoarele celule:

- 01.09.2020 - 11.09.2020 - în celula 128, 4 paturi, 8,8 m.p.;
- 11.09.2020 până în prezent în celula 130, 4 paturi, 8,8 m.p.

Referitor la iluminarea celulelor, aceasta este asigurată prin intermediul a două becuri a câte 100-7,5 W, iar iluminarea naturală prin intermediul geamurilor (1 buc.) cu dimensiunile de 1,1 x 1,2 m.p., totodată celulele sânt asigurate cu priză electrică.

Aerisirea în toate celulele penitenciarului este asigurată prin intermediul geamurilor din celulă, cât și prin intermediul ferestruicii amplasate deasupra ușii de la intrarea în celulă, prevăzute special pentru aerisire, însă datorită faptului că, deținuții fumează în celule, fac baie în celulă, spală lenjeria de pat, hainele personale, precum și uscarea acestora în celulă, ventilarea asigurată prin intermediul geamurilor din celulă, cât și prin intermediul ferestruicii amplasate deasupra ușii de la intrarea în celulă, prevăzute special pentru aerisire nu este suficientă.

Celulele sânt asigurate cu closet, care este despărțit de restul celulei printr-un perete, robinet, lavoar, masă, scaune, paturi, polițe pentru produse alimentare.

Toți deținuții sânt asigurați cu minimul necesar pentru trai (lenjerie de pat, obiecte de primă necesitate precum și produse igienice și altele, conform necesităților). Aprovizionarea cu hrană se efectuează în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 609 din 29.05.2006, privind aprobarea normelor minime de alimentare zilnică a deținuților și de eliberare a detergenților. Hrana se prepară conform tabelului de repartiție a alimentelor pentru o persoană în zi conform normelor, cu respectarea cerințelor sanitaro-igienice obligatorii. Calitatea și cantitatea hranei în penitenciar se verifică zilnic de către șeful de cantină, ofițerul de serviciu și medicul de gardă din penitenciar, cu însemnările corespunzătoare în registrele stabilite.

La analiza condițiilor de cazare ale deținutului expuse mai sus, instanța de apel a reținut prevederile Hotărârii Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006 *cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați*, care în punctul 464 stipulează că *fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 metri pătrați, care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții*.

Cu referire la acest aspect, în Raportul anual pentru anul 2017 al Consiliului pentru Prevenirea Torturii, membrii Consiliului au făcut trimitere la constatările Comitetului European pentru prevenirea Torturii și Tratatelor sau Pedepselor Inumane și Degradante, subliniind că starea spațiului de locuit pentru deținut ar trebui de examinat nu doar prin prisma numărului de deținuți din celulele instituțiilor penitenciare la momentul dat, dar în egală măsură și ținând cont de ratele oficiale de ocupare (numărul de paturi per

celulă), în baza standardului de cel puțin 4 m.p. de spațiu locativ per deținut și de a revizui, în consecință, capacitatea oficială a instituțiilor penitenciare. Spațiul ocupat de către anexele sanitare/toaile construite nu ar trebui să fie incluse în acest calcul.

Astfel, instanța de apel a apreciat faptul că dificultățile cu care s-a confruntat inculpatul Macovei Ștefan pe parcursul detenției sale în această cauză penală în perioada începând cu 01.09.2020 au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

Prin urmare, având în vedere că s-au adevărat o parte din alegațiile apelantului privind condițiile inumane de detenție, luând în considerație totalitatea efectelor cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale inculpatului, precum și intensitatea, gravitatea și durata încălcării, ținând cont de principiile proporționalității și echității, instanța de apel a constatat incidența prevederilor art. 385 alin. (5) Cod procedură penală și a decis reducerea pedepsei stabilită inculpatului Macovei Ștefan în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, astfel, cu un total de 144 zile.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

- *procuror*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii mecanismului compensator în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În susținerea cerințelor menționate în recurs, acuzatorul de stat evidențiază că din declarațiile inculpatului date în cadrul cercetărilor judecătorești, nu rezultă că acesta ar fi pretins și susținut că reținerea sa în Penitenciarul 13 a avut loc în condiții inumane. Contrar acestor împrejurări, instanța de apel a constatat o singură încălcare a dreptului inculpatului Macovei Ștefan la condiții umane de detenție, care se referă nemijlocit la suprafața locativă de 4 m², prevăzuți de Codul de executare.

În opinia părții acuzării, pentru evaluarea condițiilor de detenție a prevenitului Macovei Ștefan nu erau suficiente doar rapoartele forurilor naționale și internaționale specializate în protecția drepturilor omului, or, fiecare împrejurare, circumstanță de fapt sau afirmație ar trebui confirmată în primul rând prin probe de către cel care pretinde existența circumstanței respective, în măsura în care statutul procesual îi permite administrarea lor.

La fel, se relevă faptul că în lipsa unui raport întocmit de instituția penitenciară în care s-a aflat prevenitul Macovei Ștefan, instanța de apel nu se putea pronunța referitor la condițiile de detenție ale acestuia;

- *avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului Macovei Ștefan*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei, în partea stabilirii pedepsei, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, pe motiv că Macovei Ștefan, atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești și-a recunoscut vina integral în comiterea infracțiunii

prevăzute la art. 172 alin. (2), lit. b) Cod penal, s'incer să-ă căit de cele comise, și-a cerut scuze de la partea vătămăă pentru cele intimplate. Mai mult, prin executarea reală a pedepsei închisorii inculpatul nu va avea posibilitate de a restitui prejudiciul părăii vătămăate pe care este de acord să-l restituie.

5.1. Pe marginea recursului declarat de procuror, a depus referinăă inculpatul Macovei Ștefan, care a solicitat inadmisibilitatea acestuia.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În corespundere cu prescripăiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanăei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanăele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanăa de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Reieșind din textul recursurilor de pe rol, se atestă următoarele temeiuri pentru recurs ordinar, potrivit cărora, hotărârile instanăei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanăele de fond și de apel în cazul când *instanăa de apel nu s-a pronunăat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârăa atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluăia ori motivarea soluăiei contrazice dispozitivul hotărârăii sau acesta este expus neclar, sau instanăa a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluăia instanăei și atunci când a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.*

Verificând legalitatea hotărârăii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reăine că temeiurile invocate de recurenăi nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Așadar, referitor la alegaăiile punctate de către acuzatorul de stat, instanăa de recurs notează că acestea se referă, în mare parte, la procedura de constatare a condiăiilor inumane de detenăie, care în viziunea recurentului a fost viciată, prin încălcări legale admise de instanăa de apel.

La acest capitol, Colegiul penal constată faptul că, în decizia pronunăată, instanăa de apel a făcut referinăă la răspunsul administraăiei Penitenciarului nr. 13 (f.d. 90, vol. II), în care sânt descrise detaliat condiăiile în care a fost deăinut Macovei Ștefan XXXXX, fiind menăionate nr. celulelor în care a fost deăinut, suprafaăa acestora – 8,8 m² și numărul persoanelor deăinute în acele celule, în cazul dat – 4 (f.d. 115, vol. II).

În continuare, reieșind din informaăia preluată, instanăa de apel a evidenăiat că în Raportul anual pentru anul 2017 al Consiliului pentru Prevenirea Torturăii, membrii Consiliului au făcut trimitere la constatările Comitetului European pentru prevenirea Torturăii și Tratamentelor sau Pedepselor Inumane și Degradante, subliniind că starea spaăiului de locuit pentru deăinut ar trebui de examinat, nu doar prin prisma numărului de deăinuăi din celulele instituăiilor penitenciare la momentul dat, dar în egală măsură și ăinând cont de ratele oficiale de ocupare (numărul de paturi per celulă), în baza standardului de cel

puțin 4 m.p. de spațiu locativ per deținut și de a revizui, în consecință, capacitatea oficială a instituțiilor penitenciare. Spațiul ocupat de către anexele sanitare/toaile construite nu ar trebui să fie incluse în acest calcul (f.d. 117, vol. II).

Raportând opiniile expuse în Raportul dat, cu practica judiciară internațională, instanța de apel a indicat cauze relevante în acest sens, prin care Republica Moldova a fost condamnată de către Curtea de la Strasbourg pentru condițiile precare de detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău. Astfel, în cazurile anterioare, în care reclamanții au avut la dispoziție mai puțin de 3 m² de spațiu vital, Curtea a constatat că supraaglomerarea era suficient de gravă încât să justifice, în sine, constatarea încălcării art. 3 din Convenție (*cauza Sulejmanovic c. Italiei, 16 iulie 2009, §51; cauza Lind c. Rusiei, 6 decembrie 2007, §59*) (f.d. 117, vol. II).

Toate cele consemnate supra, formează convingerea că instanța de apel a soluționat întemeiat și motivat, solicitarea avocatului Sandu Daniela în numele inculpatului privind constatarea condițiilor inumane de detenție, care sânt corespunzătoare realității obiective, dar și practicii judiciare internaționale.

Cât privește recursul declarat de avocatul inculpatului prin care se solicită stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, Colegiul penal reține faptul că cauza dată a fost examinată cu respectarea procedurii prescrise la art. 364¹ Cod de procedură penală. Aplicându-se pedeapsa în urma judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța, urmează să ia în considerare și cerințele art. 75 alin. (2) Cod penal, conform cărora o pedeapsă mai aspră, din numărul celor prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește doar dacă o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Opozant alegațiilor recurente despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, o condiție prevăzută expres constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Prin urmare, instanța de recurs este solidară cu concluzia trasată de instanța de apel, potrivit căreia întoarcerea inculpatului Macovei Ștefan în același mediu existențial în care a fost comisă infracțiunea, la această etapă, nu va asigura pe de o parte, nici conștientizarea de către inculpatul Macovei Ștefan a gravității faptei comise și a consecințelor survenite, și nici protecția părții vătămate minore XXXXX.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal consideră că, în speța dată nu a fost constatată prezența erorilor de drept semnalate de către recurenți, ce ar servi drept temei de

implicare în sensul casării deciziei contestate și din aceste motive, se impune soluția de inadmisibilitate a recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de către avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului Macovei Ștefan împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2021, în cauza penală în privința lui *Macovei Ștefan XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *25 noiembrie 2021*.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana